

ZEECULENTA

21e jaargang 2012

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

Nieuwbouwproject "Cactushof Santa Laurentica" is gerealiseerd door:

Ferry Molenaar bv

kasonderhoud, renovatie en aluminium constructies

Buysballotstraat 5 BU 5
2693 BD 's-Gravenzande
Tel. 06 51 408 081
www.kasrenovatie.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

intratuin

HET GROENE WARENHUIS

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter/penningmeester
Sandra van Offenbeek	secretaris
Kees de Bonte	bestuurslid

Secretariaat:

Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofdredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **26 oktober 2012** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Pauze.
5. Plantenkeuring.
6. Plant van de maand; ***TURBINICARPUS***, door Piet van de Vrede.
Heb je deze ik je verzameling? Neem ze mee, houden we nog een kleine plantenkeuring van deze soort.
7. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

Agenda afdeling Zeeland 2012.

26 oktober 2012	Plant van de maand <i>Turbinicarpus</i> , door Piet van de Vrede.
30 november 2012	<i>Ruta Norte-1</i> , deel 1 van een 8-delig beeldverslag van de Chili-reis van Tonnie de Rijke.
december 2012	Vakantie, geen bijeenkomst.
25 januari 2013	Jaarverslagen en bestuursverkiezing.

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Verslag van de bijeenkomst van 28 september

Even na achten opent Piet van de Vrede de vergadering.

Afwezig met kennisgeving Kees de Bonte, Bertus Spee en Han Mesu.

We zijn met 12 man aanwezig. Voor de verloting plantjes van Kitty Rijk.

Ben nog vergeten te melden dat ik die ochtend nog naar Koos de Meij ben geweest. Zijn boekenverzameling, en jaargangen van Succulenta, heeft hij aan de vereniging geschonken, hiervoor onze hartelijke dank.

We kregen een kaartje van Nel de Koeijer, waarbij zij haar lidmaatschap opzegt. Ze schrijft dat het fijne jaren waren in goed gezelschap, wat ze zeer waardeert. Nog een dankwoord aan Han, voor de mooie planten die ze mocht kopen. Mochten we in de buurt zijn de koffie staat klaar.

Geen op of aanmerkingen vorig verslag.

Een mail gehad van Peter Minnaart, dat de zaal te Wissenkerke, in hotel De Kroon, gratis is. Maar voor sommige is dit wel een eind rijden. Tonnie de Rijke heeft gekeken bij de gemeentelijke welzijns accommodatie te Middelburg. En Ad Uijtdewilligen heeft een optie te 's Gravenpolder. We bekijken alle opties.

Tijdens de rondvraag heeft Joke van Lavieren te melden dat ze bij het surfen op internet, bij het Tassenmuseum te Amsterdam terecht kwam. Daar hadden ze tassen gemaakt van Aloëvezels. Volgens Bea van IJzendoorn worden er nog steeds spullen hiervan gemaakt en verkocht in tuincentrum het oosten .

Bij de polderfeesten te Wilhelminadorp, was er weinig volk, dus weinig verkocht. Het was toen net een heet weekend. Totale opbrengst 70 euro. Maar ze hadden zich wel vermaakt. Ze kregen nog een uitnodiging om in Meliskerke te staan volgend jaar. Dit is een soort opvolger van Poppendamme.

Bertus vertelt dat het op ELK te Blankenberge ook wat minder was als voorheen. Adrie van Liere vond het vrijdags wel druk, het aanbod was weer groot.

Tonnie de Rijke vertelt dat zijn planten van Robert Wellens toch niet dood waren. Ze waren allemaal verbrand, maar er kwamen alweer groene blaadjes aan. Hij had ze gelukkig nog niet in de klike gegoooid.

Na de pauze verloting, opbrengst 29 euro.

De plantenkeuring, bij potmaat t/m 7 had Peter de mooiste, die had hij vorig jaar te Blankenberge gekocht. Potmaat 8 t/m12 had Piet een gedeelde plaats met 2 van zijn eigen plantjes. En potmaat groter dan 12cm. Had Adrie de mooiste plant.

Hierna volgt nog een discussie over de knol en de bol of die het zelfde zijn of niet, hierover waren de meningen verdeeld.

Rond de klok van 11 sluit Piet de vergadering af.

Secretaris Sandra van Offenbeek

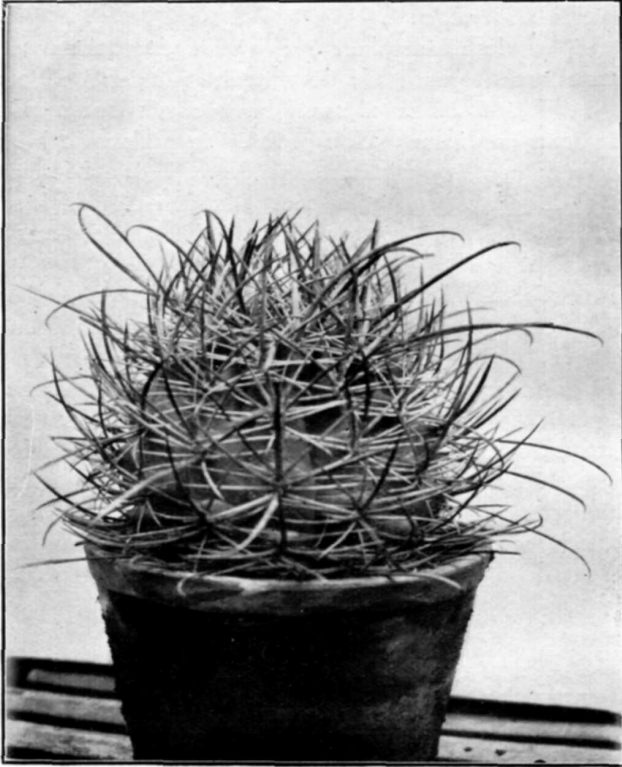
Oproep

Het bestuur van de Succulenta afdeling Zeeland is op zoek naar een nieuwe voorzitter.

Heeft u interesse, meld u dan aan bij het bestuur.

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1931. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

ECHINOCACTUS CYLINDRACEUS ENG.

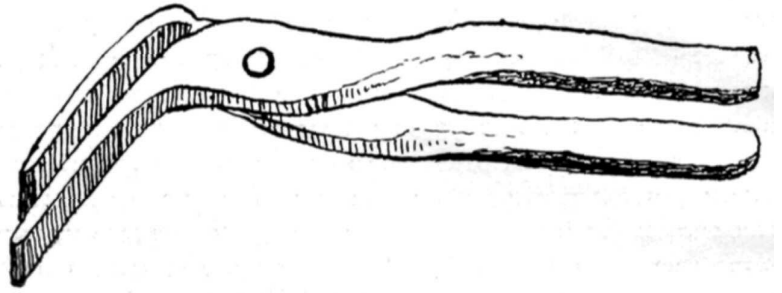
Herinneringen aan een tentoonstelling blijven in den regel korter of langer bewaard, al naar gelang het tentoongestelde de mindere of meerdere belangstelling van den bezoeker heeft. De aanschouwing van een voorwerp, dat men op een tentoonstelling ten geschenke ontvangt, houdt de herinneringen levendig. Ik ben ervan overtuigd, dat de edele gever van de hierbij afgebeelde plant, geen lid onze Vereeniging zijnde, ons blad toch onder de oogen krijgt en ik zeg Z.Ed. nogmaals vriendelijk dank voor de goede gave. Zij, die de Utrechtsche tentoonstelling bezocht hebben, zullen de plant zeker gezien hebben bij de expositie van de Firma Haage Jr. De Heer Haage had er slag van de aandacht van de bezoekers te trekken. De plant prijkte nu eens met witachtige doorns en een oogenblik later waren de doorns vuurrood. Een

bestuiving met water en in minder dan geen tijd werden de doorns al rooder en rooder. *Echinocactus cylindraceus* Eng. (*Ferocactus acanthodes* Lem.) is afkomstig uit Zuid-Californië. De plant houdt van volle zon en 's winters een temperatuur van ongeveer 15°C. De vorm is in jeugdtoestand kogelvormig, lat er groeit de plant eivormig en tenslotte zuilvormig uit. Van boven afgerond zijnde is ze in het midden een weinig ingedeukt. In de holte, die hierdoor ontstaat, bevindt zich tamelijk veel geelachtige wol, terwijl de vele doorns, die over deze holte gebogen zijn, haar bijna aan het oog onttrekken. De kleur der plant is zeegroen. Het aantal ribben varieert tusschen de 13 en 20, soms nog meer. Zij zijn door scherpe insnijdingen van elkaar gescheiden. De areolen zijn met geelachtige wol bedekt, die later vergrauwt om op 't laatst geheel te verdwijnen. De doorns, de grootste attractie van deze plant, zijn roodachtig of wit, voorzien van hoornkleurige punten. De ongeveer 12 gebogen randdoorns, waarvan de grootste 4 1/2 c.M. zijn, vertoonen, gelijk de hoorns van een bok, ringen en zijn afgeplat. Soms zijn nog eenige bijdoorns waar te nemen, die rolrond zijn. De middendoorns, 4 in getal, zijn forscher dan de randdoorns. meten wel 7 c.M., zijn ook eenigszins gebogen terwijl de punten haakvormig zijn. De plant bloeit op lateren leeftijd uit de areolen achter de bundels doorns. De bloem is ongeveer 5 c.M. lang en geel van kleur.

R.

EEN PRACTISCHE CACTUSTANG.

Wanneer men de potten verzetten moet, steekt men zich dikwijls aan de Cactusdoorns. Nu kreeg ik eens bezoek van den smid, die zeide: „wil ik een tang voor je maken, dat kost me geen half uur werk. Ik neem een ronde weekijzeren staaf; 't is zoo klaar". Toen ben ik meegegaan en 't

was zooals hij zeide. Hij maakte de onderste lip langer dan de bovenste, want dat was veel steviger in de behandeling. Wat heb ik daar een gemak mee ondervonden! Probeer het ook! Ge kunt de handgrepen zoo lang laten maken als U wilt. En 't kostte mij dertig cent.

A. DULFER.

=====

MOETEN WE ONZE SUKKULENTEN BEMESTEN?

In het Cactus-nummer van Gooisch Buitenleven (Febr.), Uitgever A. J. Herwig. Bussum, dat mij en vermoedelijk wel meer van onze leden — ter kennismaking werd gezonden staat een advertentie voor Pokon en een artikeltje over „het gebruik van kunstmest".

Daarin lees ik: „Een bloemist uit Bilthoven, die Pokon verkoopt, zei mij de vorige week: Pokon wekt sterk de liefhebberij voor planten op. Een dame kwam hier en vertelde, dat zij reeds jaren 20 cacteeën heeft, die ze nooit in bloei heeft kunnen krijgen. Nu ze Pokon gebruikt, heeft ze er 6 in bloei staan". 't Is prachtig, maar wat zeggen onze voormannen?

Ik begin met onze voorzitter, de heer de Ringh. Op bldz. 60 van zijn Vademecum lezen we: „....., reden waarom ik dan ook bemesting sterk afraad. Een ongeduldige cactusverzamelaar is licht geneigd den langzamen groei toe te schrijven aan gebrek aan voedsel en vindt dan een beetje mest niet kwaad. Het succes blijft niet uit, de planten gaan groeien als kool, zoo zelfs, dat ze na verloop van tijd geheel misvormd en niet meer te determineeren zijn. Niet alleen heeft bemesting invloed op den vorm, maar ook op de bedooring. Het is voorgekomen, dat, bij dergelijke vetgemeste planten, de doorns van kleur en grootte veranderden, de witte haren van sommige planten reeds bij den nieuwgroei vergrauwden".

In „Vetplanten door J. M. v. d. Houten" staat op bldz. 24 het volgende: „Oudere planten hoeft men niet ieder jaar verschen grond te geven. Als het grondmengsel goed was, vinden ze daar voor jaren genoeg voedsel in. Mest is overbodig en voor kamerplanten ook niet gewenscht. Alleen kan men zoo nu en dan een weinig guano geven, opgelost in water, daar dit den bloei schijnt te bevorderen".

Verbeek Wolthuys schrijft op bldz. 7 van zijn „De Vetplanten": Mesten doen wij de Succulenten niet; door de planten in de eerste jaren ieder jaar over te planten in verschen grond is dat niet noodig, bij oudere exemplaren is het zelfs voldoende, als men om de 2 a 3 jaar verpot; doch ook daarom mesten wij niet, omdat die Vetplanten, die het niet hindert, er te veel de natuurlijke groeiwijze door verliezen, zoodat de eigenaardigheden, waarom wij ze kweeken, verloren gaan". In „Cactussen" zegt

dezelfde schrijver op blz. 11: „Versche mest voege men niet aan de aarde toe, daar deze, voor vrijwel alle soorten, meer schadelijk dan goed is, doch men zorge, dat de gebruikte grond steeds voldoende voedzaam en niet verzuurd zij. dan kan de heele kwestie van al of niet bemesten buiten beschouwing blijven".

Ten slotte nog een aanhaling uit het verslag van de lezing van de heer Romeijn, hortulanus te Utrecht, voor de Kring 's Gravenhage. Zie blz. 17 van deze jaargang. Daar staat: „Mest hebben de meeste cactussen niet noodig, bladcactussen maken hierop eene uitzondering. Enkele andere soorten kan men in den zomer om de zes of zeven weken gieten met chilisalpeter en superfosfaat (1 gram op 1 L. water), doch alleen goed groeiende gezonde planten moet men daarvoor uitkiezen. Men mag nooit een plant mesten, die niet aan den groei is". Wat onze redacteur, de heer Duursma, in zijn beide boeken zegt, kan ik niet naslaan. Die boeken zijn meer uitgeleend dan thuis. Hij kan hier echter, zo hij het nodig acht, zijn mening nog wel onder zetten. Is er nog iemand onder onze leden, die ondervinding op dit punt heeft, dat hij spreke!

D. b. T. B. TH. K.

Naschrift: Gezien de resultaten welke wij zoo hier en daar met het gebruik van bloemenmest bij succulenten hebben waargenomen, geven wij onze liefhebbers in ernstige overweging hun planten geen bloemenmest te geven, ook al worden de resultaten nog zoo aanlokkelijk voorgesteld. Men houde zich liever aan de bovengenoemde uittreksels der verschillende handboeken.

RED.

Op bladz. 31 van „Onze Cactussen" hebben wij geschreven: Behalve groote Phyllocactuscn, welke in den zomer elke veertien dagen een weinig slappe gier mogen hebben, geven wij de Cactussen liever geen opzettelijke bemesting. Oogenschijnlijk geeft het wel goede resultaten, de planten groeien echter veel te ijl en te waterig op, waardoor zij veel slechter den winter zijn door te krijgen. Hoe langzamer in zekeren zin de groei is, des te steviger wordt de plant, des te beter is ze te overwinteren en des te beter behoudt ze haar karakteristiek uiterlijk. Kunstmest moet derhalve geheel achterwege blijven, alleen kan het zijn nut hebben voor de Echinopsissen, Echinocactussen en Mamillaria's een weinig superfosfaat door het aardmengsel te werken, om de bloeibaarheid te verhoogen. Het zich hierin bevindende fosforzuur toch komt ook in vrij groote hoeveelheden voor in de vruchtbare teellaag, welke ontstaat door de vermenging van het zand met de. tengevolge van de verschillende weersinvloeden, (regen en zon, afkoeling en hitte), afgebrokkelde en verweerde vulcanische gesteenten, waarmee een groot deel der Cactusgebieden bedekt is. G. D. D.

=====

Zuid Afrika – Namibie 2011.

Donderdag 27 oktober, Springbok – Sendelingsdrif.

Na een koude nacht en een stevig ontbijt gaan we tanken en rijden dan verder noordwaarts via de N7, we komen door een prachtig mooi gebied met overal op de heuvels Aloe dichotoma, bij Steinkopf gaan we links de R382 op richting Port Nolloth, het is vandaag vrij zonnig maar het waait weer flink, we komen over de Windpoort pas en dalen nu af naar de laagvlakte, vlak voor Aankom gaan we links een flinke kwartsheuvel onderzoeken, er staan hier veel 1 jarige Mesems in bloei en hogerop

groeien volop Euphorbia mauritanica, Monsonia crassicaule, Avonia meyerii, Crassula columnaris enz.

Na een uurtje vervolgen we onze weg en gaan verderop rechts richting Lekkersing, hier begint de onverharde weg naar Sendelingsdrif, na een paar km stoppen we bij een lage heuvel en kijken een poosje rond, hier groeien veel Conophytums, Cheiridopsis, Euphorbia, Crassula, Avonia, Adromischus en Huernia, weer gaat de rit verder over een groot wit kwartsgebied, hier lunchen we en kijken dan nog wat rond, het gaat steeds harder waaien maar in de zon is het lekker, we vinden hier Tylecodon reticulata, Adromischus, Conophytum, Stapelia gariensis en veel andere Mesems, we zoeken ook naar Lithops maar vinden er geen.

Weer verder noord door het ontzettend lege gebied rijden we wat omhoog over een pasje en plotseling ligt in de diepte het mysterieuze Richtersveld voor ons, we dalen af naar Kuboes en rijden hier de Cornellskop op, het stormt nu flink maar desondanks maken we mooie foto's van de zeldzame Aloe pillansii, enkele van deze planten zijn inmiddels aan het afsterven maar we vinden ook weer een aantal jonge planten, toch blijft deze populatie zeer kwetsbaar.

Tegen de avond rijden we door naar Sendelingsdrif en melden ons in het Richtersveld Nationaal Park, hier hebben we 2 huisjes gereserveerd, we installeren ons hier en gaan dan in die kroeg een biertje drinken, later op de avond koken we zelf ons potjekos en maken nog een kaapse wijn soldaat waarna de slaap ons overmamt. Vandaag 284 km.

(Wordt vervolgd)

Bertus Spee

=====

8 oktober 2011; Copiapo - Puerto Viejo - Caldera - 3x Balneario's - Chañaral (225 km./170 foto's)

We rijden eerst naar Puerto Viejo voor een fotosessie van de zandsteenformaties en het authentieke vissersdorpje. Heel indrukwekkend als je de zandsteenformaties ziet, hoe krijgt de natuur dit voor elkaar, hier kan geen beeldhouwer tegenop. Het dorpje lijkt meer een kleurige verzameling van wat wij strandhuisjes noemen. We zijn er nu al achter dat de nationale bouwstijl in Chili bestaat uit golfplaten en pallets.

Nou ja, stoken hoeft je hier waarschijnlijk toch nooit. Typerend is wel dat ze op het vlakke deel van de baai bouwen, terwijl bovenaan de baai in de duinen waarschuwborden staan dat tot op dat punt de veiligheidszone voor tsunami's is. Die gekken bouwen er dus gewoon vijf meter onder. Geluk van hun bouwstijl is dat alles blijft drijven als het water te hoog komt.

We rijden een ommetje en volgen via Bahia Inglesa de kust zonder enige

verwachtingen want het is hier zo'n desolaat triest landschap. Om even de benen te strekken lopen we toch het veld in waar een enkele *Eulychnia* probeert te overleven. Dan een kreet, en wonder boven wonder, hier zit toch echt iets levends onder het zand, we vinden hier talrijke *Thelocephala*'s (waarschijnlijk *krausii*) volop met bloemknoppen. Een wondertje of geluk? Volgens de Tsjechen een zeer zeldzaam plantje en bijna niet te vinden, we kunnen ons geluk niet op! Bij Caldera draaien we Ruta5 weer op en nemen her en der nog wat oceaanfoto's. Dan zien we een bord van een natuurpark "Quebrada El Leon" en draaien dit in. Hier houden we onze lunchstop en gaan ook het veld nog even in voor alweer de wilde bloemenpracht, bloeiende *Cumulopuntia*'s en bloeiende *Copiapoa*'s, waarschijnlijk *calderana* omdat deze nog al afwijkt van wat we eerder al gevonden hebben.

Dan weer terug op Ruta5 stoppen we en lopen langs een oud deel van de weg. Het staat hier langs de kust vol met grote clusters bloeiende *Copiapoa*'s. We twijfelen of dit ook *Copiapoa calderana* is, omdat deze veel blauwgrijzer zijn dan die van daarnet. Gezien de plantenbouw, de bedoorning en de bloem houden we het hier maar op.

Bij Balneario Obispito vinden al weer een nieuwe *Copiapoa*, namelijk *Copiapoa megarrhiza*. Een afwijkend bedoornde en groenere *Copiapoa* dan de andere. Ook hier zijn de wilde bloemen weer fotogeniek.

Bij Balneario Flamenco rijden we naar de vuilnisbelt en onderzoeken de omliggende heuvels. Hier vinden een onbekende *Neoporteria curvispina* of *Neochilenia* en dikke groene *Copiapoa*'s, we twijfelen tussen eerdergenoemde *megarrhiza* (is eigenlijk te groot) of *rupestris*?

Vlak voor Chañaral stoppen we nog een keer bij Puerto de Barquito omdat deze naam ons bekend voorkomt. We lopen over het "golfterrein", dat uit op het zand gekrijtte holes bestaat omdat gras hier niet wil groeien, en beklimmen omliggende heuvels. Tot onze verbazing vinden we hier een wat kleiner soort *Copiapoa*. Omdat we bij de haven van Barquito zijn is de link naar *Copiapoa barquitisensis* snel gelegd, onwetend of dit sowieso een correcte naam is. Er worden ook nog veel uitzichtplaatjes van de haven, waar een supertanker in ligt, en de ondergaand zon op de omliggende bergen gemaakt.

In Chañaral Hotel Mini geboekt, helemaal naar onze maatstaven, klein maar schoon en spotgoedkoop vergeleken met gisteren (15.000 Cp = € 20 voor een tweepersoonskamer). Tegen de rotsen gebouwd, dus prachtig zicht op de ondergaande zon boven de Stille Oceaan. En 's avonds ook nog eens lekker kip met friet gegeten in de lokale cafetaria (4 man eten en 2 liter Austral bier voor 24.000 Cp = € 35).

Alweer een superdag afgesloten!

(Wordt vervolgd)
Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

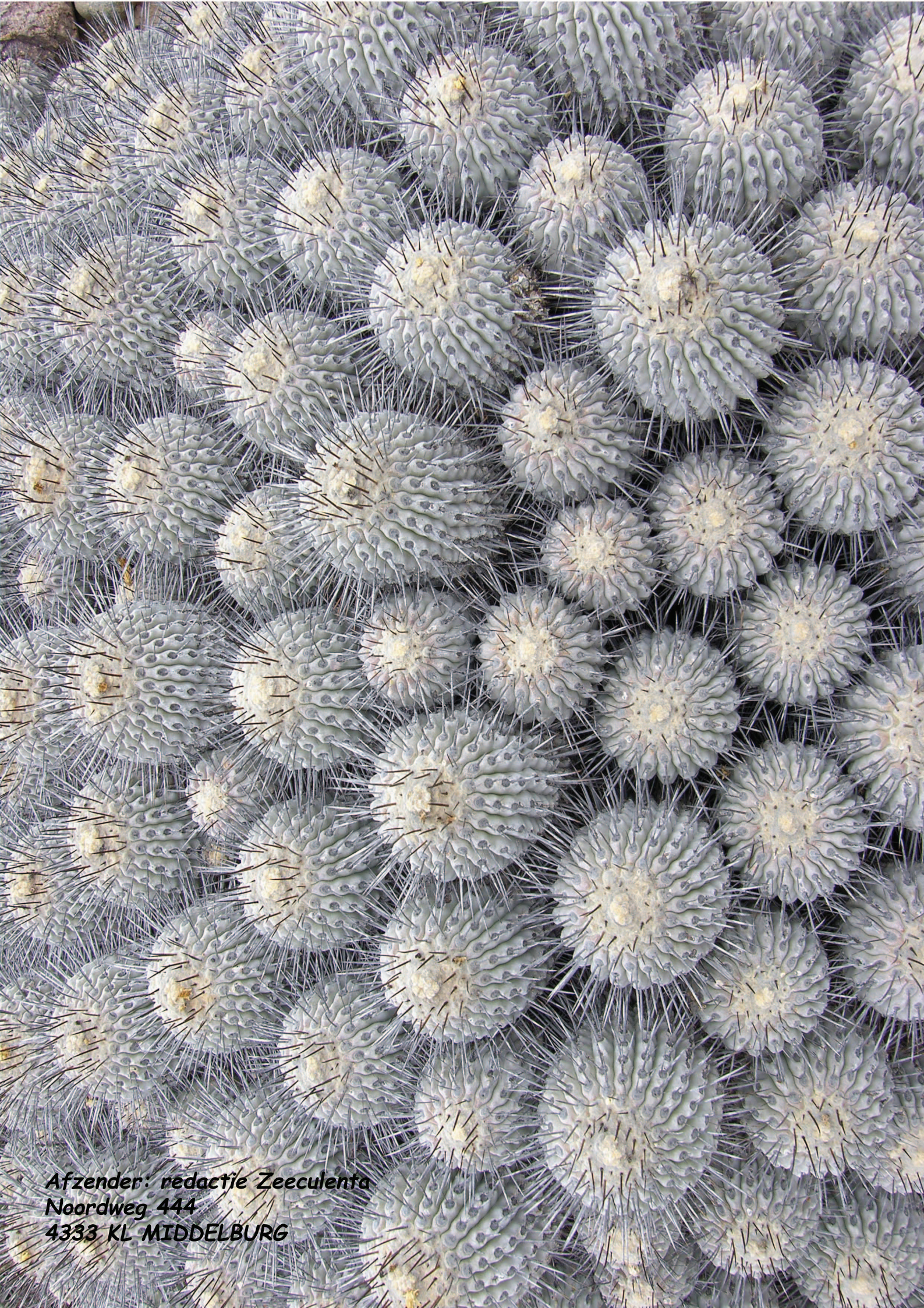
- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

Afzender: redactie Zeeculenta
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG